

Sygn. akt IV CSK 430/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku K. S. K.
przy uczestnictwie J. R., J. R. i Spółdzielni T. z siedzibą w B.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt I Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika Spółdzielni
"T." z siedzibą B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez wnioskodawcę od postanowienia Sądu Okręgowego w Z. z dnia 29 stycznia 2014 r. skarżący uzasadnił wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać wskazanym przez skarżącego zagadnieniom mającym w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym postanowieniu, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

